

Mesures per afrontar la crisi

El sector de la construcció ha estat el gran perjudicat de la desacceleració econòmica. Davant aquesta situació, IU/EUiA aposta pel control i la regulació com a millor solució

JORDI MIRALLES, coordinador general d'Esquerra Unida i Alternativa

EL MUNDO, 8.06.08

Les darreres dades de l'atur fetes públiques pel Ministeri de Treball confirmen que el sector de la construcció és el més afectat per la desacceleració econòmica que viu el país. Aquest fet era previsible. Ara el que cal és que el Govern fomenti mesures de recol·locació i reciclatge dels treballadors afectats.

El sector immobiliari es troba en un procés de reajustament econòmic després que el 2007 toqués sostre en una espiral d'especulació i de construcció -especialment de vivendes- desorbitada. Es un reajustament necessari que, no obstant, i com acostuma a passar, perjudica greument els treballadors del sector. Aquests pateixen ara per ara una situació d'imprevisió, inestabilitat laboral i un allau d'acomiadaments. Paguen les conseqüències d'un model econòmic descontrolat i insostenible que ha generat guanys rècord per als empresaris de la construcció en època de bonança, els quals defugen responsabilitats front la crisi. La qüestió és que, un cop més, i especialment en el sector de la construcció, els treballadors i les treballadores estan pagant una crisi que altres irresponsablement han generat.

Prova d'això són les xifres que es van generar l'any passat: es van crear a Catalunya 5.500 noves empreses de construcció, moltes d'elles amb un clar objectiu de lucre abusiu que han plegat quan la desacceleració

econòmica ha amenaçat els seus beneficis milionaris. Davant això, és imprescindible regular la creació d'empreses en un sector com el de la construcció considerat ja d'alt risc. Cal un mecanisme de control, en el qual ja ha fet passes la Conselleria de Treball de la Generalitat, necessari no només per evitar els abusos, sinó també per a frenar la important sinistralitat laboral. És per això que és necessari i imprescindible regular la creació d'empreses en un sector important i d'alt risc.

Es important tenir en compte des dels poders públics, i cal denunciar des de l'esquerra política un model de creixement econòmic que s'ha basat artificialment en el totxo i la permissivitat amb l'especulació immobiliària i del sòl. En els darrers anys ha faltat una política clara de desenvolupament industrial, abocant el sistema inevitablement i sense rumb cap al que el marxisme anomena crisi cíclica del capitalisme.

Encara no és massa tard per al sector, especialment per a aquelles empreses serioses i amb tradició que, absorbint la coneguda dita de «pagar justos per pecadors», han vist com la seva voluntat de permanència ha quedat amenaçada; i amb ella, com perillen els llocs de treball de les seves plantilles. La diversificació de les seves activitats és una solució possible, però cal continuar impulsant polítiques públiques per a regular-les i garantir-ne la seva continuïtat i evitar que es destrueixin més llocs de treball.

En aquest sentit, EUiA fa seves les propostes dels sindicats del sector, en concret les que ha fet públiques en els darrers temps la Federació de la Construcció i la Fusta de Comissions Obreres, amb qui el grup parlamentari d'IU/ICV-EUiA al Congrés dels Diputats ja va col·laborar durant la passada legislatura per a fer possible l'aprovació de la Llei

Reguladora de la Subcontractació al sector de la construcció, caracteritzat per un alt índex d'eventualitat, precarietat i accidents de treball.

Aquestes iniciatives tenen per objectiu ajudar a pal·liar els efectes més immediats de la crisi. Consisteixen en: aplicar la legislació laboral respecte a la jornada laboral; avançar la jubilació als 60 anys per als oficis més durs del sector; posar en marxa el Pacte Nacional de l'Habitatge acordat per la Generalitat, els sindicats i les empreses del sector; aplicar l'Estatut quant a inversions en infraestructures; formar els treballadors que es quedin sense feina amb una borsa d'ocupació per a reincorporar-los al mercat de treball, i impulsar polítiques socials encaminades a pal·liar les situacions més desafavorides, ja que molts dels treballadors afectats seran immigrants sense cobertura d'atur.

Segons els estudis fets pel mateix sindicat, aquestes mesures permetrien evitar uns 35.000 acomiadaments previstos pel sector a causa de la desacceleració econòmica. Mesures, per altra banda, en positiu, que vessen les protestes a un cubell de propostes. Una actitud força més responsable que la que demostren certs empresaris, que l'únic que han demostrat des de l'inici d'aquest nou cicle són amenaces d'acomiadaments massius i queixes per un sector descontrolat fruit de les seves fluctuacions.

Es imprescindible, doncs, que l'esquerra política i les organitzacions sindicals trobin noves complicitats per a impulsar institucionalment mesures i perquè tirin endavant propostes socials i sindicals que permetin no retrocedir en els drets treballadors i, al contrari, fer avançar les seves condicions en el marc d'un sector regulat i controlat.